

Sygn. akt III KRS 33/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 grudnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski (przewodniczący)

SSN Dawid Miąsik (sprawozdawca)

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z odwołania M.M.

od uchwały Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 czerwca 2016 r. w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszonym w Monitorze Polskim [...]

z udziałem M.B.

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 grudnia 2016 r.,

uchyla zaskarżoną uchwałę w punkcie 1 oraz w punkcie 2 co do M.M. i w tym zakresie przekazuje sprawę Krajowej Radzie Sądownictwa do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uchwałą z 21 czerwca 2016 r., Krajowa Rada Sądownictwa (Rada) postanowiła przedstawić Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydaturę Pana M.B. - Sędziego Sądu Rejonowego w [...] oraz nie przedstawiać Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydatur Pana M.M. - sędziego Sądu Rejonowego w [...], Pana M. U. - sędziego Sądu Rejonowego w [...] i Pani M. Z. - sędziego Sądu Rejonowego w [...].

W uzasadnieniu uchwały Rada stwierdziła, że zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa (zespół członków Rady), po zapoznaniu się ze zgromadzonymi w postępowaniu konkursowym materiałami i przeprowadzeniu narady, na posiedzeniu 20 czerwca 2016 r. jednogłośnie postanowił zarekomendować Radzie, na jedno wolne stanowisko sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...], ogłoszone w Monitorze Polskim [...], kandydaturę Pana M.B.. W ocenie zespołu członków Rady za kandydaturą Pana M.B. przemawiało zdobyte doświadczenie zawodowe oraz bardzo dobra ocena kwalifikacji, a także uzyskane poparcie Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], jak również doświadczenie w pełnieniu funkcji Zastępcy Przewodniczącego Wydziału.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Rada postanowiła podzielić stanowisko zespołu członków Rady i przedstawić z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] kandydaturę Pana M.B..

Pan M.B., urodzony 3 grudnia 1979 r. w [...], ukończył wyższe studia prawnicze na Wydziale Prawa, Administracji i Ekonomii Uniwersytetu [...] w 2003 r. z oceną dobrą plus. Od 6 października 2003 r. do 30 kwietnia 2004 r. był zatrudniony w Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w [...] na stanowisku starszego referenta do spraw prawnych. W okresie od 20 kwietnia 2004 r. do 8 sierpnia 2004 r. pracował w spółce prawa handlowego jako specjalista ds. prawnych, następnie od 9 sierpnia 2004 r. do 30 listopada 2004 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Wydziale Karnym - Odwoławczym Sądu

Okręgowego w [...]. Począwszy od semestru zimowego 2005/2006 jest zatrudniony jako pracownik dydaktyczny w Wyższej Szkole [...]. W latach 2003-2006 odbywał aplikację sądową, zakończoną egzaminem sędziowskim, złożonym przez kandydata we wrześniu 2006 r. z wynikiem bardzo dobrym. Od 1 października 2006 r. do 31 sierpnia 2007 r. ponownie był zatrudniony na stanowisku asystenta sędziego w Wydziale Karnym - Odwoławczym Sądu Okręgowego w [...]. W dniu 1 września 2007 r. został mianowany referendarzem sądowym w Sądzie Rejonowym w [...], gdzie do 31 grudnia 2010 r. wykonywał obowiązki w Wydziale Grodzkim, a następnie od 25 lutego 2010 r. w Wydziale Cywilnym. Z dniem 12 lutego 2010 r. został powołany na stanowisko sędziego Sądu Rejonowego w [...], gdzie do chwili obecnej orzeka w wydziałach karnych. Od 5 września 2011 r. wykonuje funkcję Zastępcy Przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Rejonowego w [...]. Od 15 marca 2015 r. do 14 marca 2016 r. był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w [...] (do 30 września 2015 r. w wymiarze 6 sesji miesięcznie, a następnie w wymiarze 4 sesji miesięcznie), gdzie orzekał w wydziałach karnych. Kandydat uczestniczył także w licznych szkoleniach zawodowych.

Pan M.B. uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacji sporządzoną przez sędziego wizytatora ds. karnych, z której wynika m.in. wysoka stabilność orzecznicza, pracowitość kandydata i systematyczność w wykonywaniu obowiązków.

W uzasadnieniu uchwały Rada stwierdziła, że „przy podejmowaniu decyzji [...] kierowała się ocenami kwalifikacyjnymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów”. Uzasadniając dokonany wybór w świetle zastosowanych kryteriów Rada wyjaśniła, że „Pan M.B. posiada duże i różnorodne doświadczenie zawodowe, które zdobył wykonując niemal trzy lata obowiązki referendarza sądowego i od ponad dziesięciu lat obowiązki sędziego na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w [...], a jego wysokie kwalifikacje potwierdza sporządzona przez wizytatora ocena. Dodatkowo legitymuje się doświadczeniem zdobytym w trakcie delegacji do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w [...], podczas której równolegle wykonywał obowiązki sędziego Sądu Rejonowego w [...], w tym wynikające z pełnienia funkcji Zastępcy Przewodniczącego Wydziału

Karnego tego Sądu. Ponadto Pan M.B. stale podnosi swoje kwalifikacje uczestnicząc w różnego rodzaju szkoleniach zawodowych”.

W dalszej kolejności Rada wyjaśniła, że w jej ocenie „pozostałe osoby uczestniczące w tej procedurze nominacyjnej, na podstawie zgromadzonych i ocenionych łącznie materiałów sprawy, nie posiadają wyższych kwalifikacji zawodowych od kandydata przedstawionego z wnioskiem o powołanie, co znajduje także odzwierciedlenie w wynikach głosowania Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...].”

Rada analizując sylwetki kandydatów w zakresie kryterium ocen z wyższych studiów prawnych oraz ocen z egzaminu sędziowskiego stwierdziła, iż kandydat przedstawiony z wnioskiem o powołanie uzyskał najwyższą ocenę z egzaminu sędziowskiego (ocena bardzo dobra). Wprawdzie Pani M. Z. uzyskała wyższą ocenę ze studiów prawnych, a Pan M. U. tytuł doktora nauk prawnych, ale nie są to kryteria wyróżniające tych kandydatów z uwagi na niższe oceny z egzaminu sędziowskiego i wyższe poparcie środowiska sędziowskiego.

Rada wskazała także, że wszyscy kandydaci uczestniczący w procedurze nominacyjnej uzyskali jednogłośnie pozytywną opinię Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...], jednakże Pan M.B. uzyskał najwyższe poparcie Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...].

W podsumowaniu Rada stwierdziła, że o wyborze Pana M.B. zdecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności jego różnorodne doświadczenie zawodowe, bardzo dobra ocena kwalifikacji oraz najwyższe poparcie środowiska sędziowskiego.

Odwołanie od powyższej uchwały wniósł Pan M. M. (skarżący), zaskarżając ją w części obejmującej nieprzystawienie skarżącego Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] oraz w zakresie przedstawienia Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego sądu okręgowego w Sądzie Okręgowym w [...] sędziego Sądu Rejonowego w [...] M. B. i wniósł o uchylenie uchwały.

Zaskarżonej uchwale skarżący zarzucił naruszenia art. 33 ust. 1 i art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (jednolity tekst: Dz.U. z 2016 r., poz. 976, dalej jako ustawa o KRS).

W uzasadnieniu skargi skarżący podniósł, że zaskarżona uchwała w sposób rażący narusza art. 42 ust. 1 ustawy o KRS, z uwagi na niekompletne uzasadnienie, niewyjaśniające istoty decyzji Rady. Skarżący zarzucił uzasadnieniu ogromną dysproporcję pomiędzy prezentacją sylwetki wybranego kandydata, w stosunku do pozostałych kandydatów, co w jego ocenie narusza zasadę legalizmu i równego dostępu do służby publicznej. Zdaniem skarżącego uzasadnienie uchwały nie pozwala na weryfikację, czy Rada dokonała jakiegokolwiek porównania kandydatów. W ocenie skarżącego uzasadnienie powinno zawierać wyprowadzony z oceny zgromadzonego w sprawie materiału stan faktyczny, w ramach którego zapadło rozstrzygnięcie, oraz wyjaśnienie podjętego rozstrzygnięcia z uwzględnieniem jego podstawy prawnej. Uzasadnienie bowiem, poza funkcją informacyjno- edukacyjną, musi umożliwiać dokonanie weryfikacji prawidłowości podjętego rozstrzygnięcia. Skarżący zaznaczył, że w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały odnaleźć można jedynie podstawy faktyczne i prawne dotyczące pozytywnie zaopiniowanego kandydata, bez jakiegokolwiek odniesienia się do sylwetek pozostałych kandydatów. W uzasadnieniu uchwały brak jest również wyjaśnienia co konkretnie oznaczają zastosowane kryteria dorobku zawodowego i jego doświadczenie, szczególnie przy braku odniesienia się do dorobku zawodowego i doświadczenia pozostałych kandydatów. Skarżący zauważył, że przy ocenie doświadczenia zawodowego kandydatów Rada uwzględniła krótką delegację wybranego kandydata do orzekania w Wydziale Karnym Sądu Okręgowego w [...], zupełnie pomijając trwającą od 2004 do 2006 r. delegację do orzekania w tym Wydziale skarżącego. Co więcej skarżący zwrócił uwagę, że w uzasadnieniu uchwały Rada błędnie określiła długość pełnienia przez rekomendowanego kandydata obowiązków sędziowskich, uznając że pełni je od ponad dziesięciu lat, podczas gdy orzeka on zaledwie od ponad pięciu lat, skarżący zaś od lat dwudziestu dwóch. Rada uwzględniła przy ocenie doświadczenia zawodowego wybranego kandydata pełnienia funkcji Zastępcy Przewodniczącego Wydziału, po raz kolejny pomijając odniesienie się do okoliczności, iż skarżący od

2003 r. pełnił funkcję Kierownika Sekcji Wykonawczej, zaś od 1 stycznia 2010 r. funkcję Przewodniczącego Wydziału Wykonywania Orzeczeń i wykonywał swoje obowiązki bez pomocy zastępcy. Skarżący zwrócił ponadto uwagę, iż z uzasadnienia zaskarżonej uchwały w żaden sposób nie można wywnioskować czy Rada dokonała jakiegokolwiek porównania stabilności orzecznictwa poszczególnych kandydatów, z uwzględnieniem długości ich stażu orzeczniczego.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 35 ust. 2 pkt 1 ustawy o KRS, skarżący stwierdził, iż Rada w sposób rażący pominęła część dyspozycji tego przepisu, ignorując odniesienie się do staży pracy skarżącego, jego stabilności orzeczniczej i pełnionych przez niego funkcji. Z uwagi na powyższe wady konstrukcyjne uzasadnienia nie można zweryfikować czy zespół członków, a następnie Rada w sposób rzeczywisty, a nie jedynie deklaracyjny, zbadały spełnienie przesłanek z art. 35 ust. 2 ustawy o KRS w odniesieniu do kandydatury skarżącego i dokonały jej porównania z sylwetką rekomendowanego kandydata. W ocenie skarżącego Rada nie zastosowała kryteriów wynikających z ustawy o KRS, a z całą pewnością nie przedstawiła w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały logicznego wyводу, z którego wynikałoby ich zastosowanie. Z uzasadnienia zaskarżonej uchwały w żaden sposób nie wynika dlaczego, w stosunku do skarżącego, który w zakresie wszystkich, poza kryterium poparcia udzielonego przez Zgromadzenie Sędziów Apelacji [...], jest kandydatem lepszym od rekomendowanego kandydata, podjęta została uchwała o odmowie przedstawienia z wnioskiem o powołanie do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w [...]. Sposób procedowania i uzasadnienia zaskarżonej uchwały zdaje się wskazywać, że Rada kierowała się innym, nieujawnionym kryterium, które zdecydowało o jej podjęciu.

W odpowiedzi na skargę skarżącego Rada wniosła o jej oddalenie w całości jako pozbawionej uzasadnionych podstaw.

Rada uznała podnoszone przez skarżącego zarzuty naruszenia art. 33 ust. 1, art. 35 ust. 2 i art. 42 ust. 1 ustawy o KRS za bezpodstawne.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie Rada podniosła, że w trakcie procedury konkursowej kandydatura skarżącego i pozostałych kandydatów została szczegółowo omówiona przez zespół członków Rady, który dokonał analizy

dokumentów dołączonych do zgłoszeń, ze szczególnym uwzględnieniem sporządzonej oceny kwalifikacyjnej, opinii przełożonych, rekomendacji, informacji dotyczących doświadczenia zawodowego, publikacji oraz opinii Kolegium Sądu Apelacyjnego w [...] i Zgromadzenia Przedstawicieli Apelacji [...] i postanowił rekomendować Pana M.B.. Następnie zespół członków Rady przedstawił na forum Rady sylwetki wszystkich kandydatów, zaś Rada po wszechstronnym rozważeniu całokształt okoliczności sprawy postanowiła podjąć zaskarżoną uchwałę, przedstawiając w jej uzasadnieniu motywy rozstrzygnięcia.

Rada zaznaczyła, że w odniesieniu do skarżącego uwzględniła, iż spełnia on wymagania do powołania na stanowisko sędziego sądu okręgowego, legitymuje się ponad dwudziestoletnim doświadczeniem orzecznictwem, które zdobył jako asesor sądowy w Sądzie Rejonowym w [...] i Sądzie Rejonowym w [...] oraz pełniąc urząd sędziego Sądu Rejonowego w [...]. Posiada także doświadczenie w pełnieniu funkcji administracyjnych, w szczególności Kierownika Sekcji Wykonawczej w Wydziale Karnym Sądu Rejonowego w [...] oraz Przewodniczącego Wydziału Wykonywania Orzeczeń tego Sądu. Skarżący uczestniczył także w szeregu szkoleń i uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacji sporządzona przez sędziego wizytatora ds. karnych, z której wynika, że posiada wysoki poziom wiedzy prawniczej, umiejętności jej stosowania w praktyce oraz utrzymuje bardzo dobrą stabilność orzecznictwa. Cechuje go systematyczność, wysoka kultura osobista, a sporządzane przez niego terminowo uzasadnienia zawierają wnikliwą, wszechstronna i zgodną z zasadami logiki ocenę materiału dowodowego. Rada podkreśliła, że rekomendowany kandydat również uzyskał bardzo dobrą ocenę kwalifikacji zawodowych oraz wyższe poparcie środowiska sędziowskiego, Rada zaś uwzględniła dłuższy staż orzeczniczy skarżącego, nie było to jednak kryterium różnicujące kandydatury w stopniu decydującym o wyniku konkursu.

W ocenie Rady krótszy staż pracy nie może dyskwalifikować kandydata, szczególnie, jeżeli zdaniem Rady posiada on wyższe od pozostałych kandydatów kwalifikacje i legitymuje się dodatkowo doświadczeniem dydaktycznym.

Rada oceniając wysoko kwalifikacje zawodowe wszystkich kandydatów wzięła pod uwagę wyniki głosowania Zgromadzenia Przedstawicieli Sędziów Apelacji [...], które to kryterium przemawiało na korzyść kandydata

przedstawionego z wnioskiem o powołanie. Rada podkreśliła, że osoby kandydujące na stanowisko sędziego sądu okręgowego co do zasady posiadają wysokie kwalifikacje zawodowe, a o wyborze decydują niekiedy pojedyncze kryteria. Nieuzasadnione jest wówczas przedstawianie w uzasadnieniu uchwały poszczególnych uchybień kandydatów, bowiem byłoby to dla nich krzywdzące.

Rada stwierdziła, że w skardze skarżący zwrócił uwagę na oczywistą omyłkę pisarską, polegającą na nieprawidłowym zsumowaniu okresów pracy rekomendowanego kandydata. Rada uznała jednak, iż ww. omyłka miała wtórny charakter, gdyż nastąpiła po podjęciu przez Radę uchwały i została dokonana w części uzasadnienia następującej po prawidłowym przedstawieniu stażu pracy rekomendowanego kandydata, ponadto została sprostowana zarządzeniem Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa z 6 października 2016 r.

Rada wyraziła również pogląd, że uwzględnienie w zaskarżonej uchwale doświadczenia kandydata przedstawionego z wnioskiem o powołanie, zdobytego podczas delegacji do Sądu Okręgowego w [...], nie stanowi o wadliwości zaskarżonej uchwały, gdyż kryterium to nie było w niniejszej sprawie decydujące.

Rada uznała, że w toku procedury konkursowej nie naruszyła kryteriów z art. 32 ustawy o KRS, które stanowią rozwinięcie zasady równości wyartykułowanej w art. 60 Konstytucji RP. Przy określeniu wymagań związanych z objęciem stanowiska sędziego Sądu Okręgowego w [...] zachowana została bowiem weryfikowalność zastosowanych kryteriów, zaś uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie zawiera niedookreślonych kryteriów oceny i wyjaśnia motywy podjęcia decyzji z uwzględnieniem interesu wymiaru sprawiedliwości.

Rada nie podzieliła również twierdzeń skarżącego o ograniczeniu dostępu do służby publicznej, gdyż w jej ocenie dla zachowania standardów konstytucyjnych i prowadzenia postępowań w sposób niedyskryminujący wystarczające jest stosowanie jednolitych kryteriów oceny kandydatów w ramach jednej sprawy, co w niniejszej sprawie miało miejsce i zostało omówione w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Odwołanie okazała się zasadne. Sąd Najwyższy stwierdza, że uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie pozwala na uznanie, że Rada przy ocenie poszczególnych kandydatur biorących udział w procedurze konkursowej na wolne stanowisko sędziowskie (w szczególności zaś kandydatur skarżącego oraz zwycięzcy postępowania konkursowego), rzeczywiście spełniła wymóg wszechstronnego rozważenia wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, przy zastosowaniu przejrzystych, jednolitych i sprawiedliwych kryteriów.

W sytuacji gdy kilka osób ubiega się o jedno wakujące stanowisko sędziowskie, obowiązkiem Rady jest wyjaśnienie, jakie kryteria ocenne brała pod uwagę przy wyborze najlepszego - jej zdaniem - kandydata pretendującego do objęcia tego stanowiska. Zakres rozważań Rady poświęconych analizie pozostałych kandydatów może być zróżnicowany w zależności od okoliczności konkretnego przypadku, przy czym powinien on być szerszy w stosunku do kandydatów o zbliżonej sytuacji faktycznej, lokujących się blisko granicy rozdzielającej kandydatury „zwycięskie” od „przegranych” (wyrok Sądu Najwyższego z 17 sierpnia 2010 r., III KRS 10/10, LEX nr 678015). Wymogi te ulegają zaostreniu w przypadku procedury konkursowej na wyższe stanowisko sędziowskie (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2015 r., III KRS 25/15, niepublikowany), zwłaszcza gdy liczba uczestników postępowania konkursowego jest niewielka (jak w niniejszej sprawie), zaś poziom kwalifikacji zawodowych kandydatów jest wysoki i porównywalny. Wówczas należy oczekiwać, by Rada w sposób bardziej szczegółowy przedstawiła zasadnicze motywy, jakimi kierowała się przy wyborze rekomendowanego kandydata i pominięciu pozostałych uczestników postępowania.

Uzasadnienie zaskarżonej uchwały wykazuje istotne rozbieżności pomiędzy ustaleniami faktycznymi a motywami jakimi kierowała się Rada przy wyborze rekomendowanego kandydata. W pierwszej kolejności należy wskazać na rozbieżności w długości stażu orzeczniczego wybranego kandydata. Rada co prawda sprostowała zaskarżoną uchwałę w tym zakresie, jednakże uczyniła to już po wniesieniu przez skarżącego odwołania, który podniósł w tym zakresie stosowny zarzut. W takiej sytuacji, wykorzystanie trybu sprostowania uchwały nie może rzutować na zasadność odwołania, gdy pozostałe fragmenty uzasadnienia

dokonanego przez Radę wyboru nie dają podstaw dla obrony założenia, że błędne uwypuklenie dziesięcioletniego stażu orzeczniczego wybranego kandydata nie miało istotnego znaczenia dla wyboru dokonanego przez Radę. Gdy zaś uwzględnia się sprostowanie przy weryfikacji zarzutu naruszenia art. 33 ust. 1 ustawy o KRS, to tym bardziej powstają poważne wątpliwości, co do wykonania przez Radę obowiązku wynikającego z tego przepisu, skoro wybrano kandydata o zdecydowanie krótszym stażu orzeczniczym (co Rada może oczywiście uczynić, przy przedstawieniu odpowiedniego uzasadnienia).

Ponadto, Rada wskazuje w uchwale, że przy dokonywaniu wyboru kierowała się oceną kwalifikacji i doświadczenia zawodowego, chociaż z uzasadnienia uchwały nie można wywnioskować dlaczego kwalifikacje zawodowe wybranego kandydata (niewątpliwie bardzo dobre) są lepsze od pozostałych kandydatów, w tym skarżącego. W ocenie Sądu Najwyższego, uzasadnieniu zaskarżonej uchwały brakuje odpowiedniej transparentności, co podważa zastosowanie przez Radę w przedmiotowej procedurze konkursowej dostatecznie przejrzystych kryteriów oceny kandydatów na wolne stanowisko sędziowskie. Wyraża się to w szczególności w tym, że uzasadnienie uchwały nie precyzuje, na czym opiera twierdzenie, że wybrany kandydat posiada „większe i bardziej różnorodne doświadczenie zawodowe”. Inaczej mówiąc, w treści uzasadnienia zaskarżonej uchwały brakuje określenia elementów, które uprawniałyby do wniosku, że „doświadczenie zawodowe” rekomendowanego kandydata w jego dotychczasowej pracy, mimo krótszego stażu orzeczniczego od skarżącego, rzeczywiście jest bardziej różnorodne i większe. W dalszej kolejności, w uzasadnieniu uchwały brakuje zestawienia elementów tej oceny z odpowiednimi informacjami dotyczącymi pozostałych kandydatów biorących udział w procedurze konkursowej. Paradoksalnie, w uzasadnieniu zaskarżonej uchwały w sposób szerszy omówiono – w stosunku do pozostałych kandydatów - kryteria które, co zostało przez Radę wyraźnie zaznaczone, nie decydowały o wyborze, zaś kryteria wymienione jako rozstrzygające, omówiono w sposób ogólny i hasłowy, bez jakiegokolwiek rozwinięcia.

Z tych względów konstrukcja uzasadnienia zaskarżonej uchwały uniemożliwia Sądowi Najwyższemu przeprowadzenie jej właściwej kontroli,

zarówno w aspekcie dopełnienia przez Radę obowiązku rozważenia wszystkich istotnych okoliczności sprawy. Uzasadnienie zaskarżonej uchwały nie wyjaśnia bowiem zasadniczych powodów, dla których kandydatura skarżącego jest gorsza – w aspekcie kryteriów decydujących o dokonany wyborze – od wybranego kandydata, zwłaszcza że wszyscy kandydaci przeszli procedurę kwalifikacyjną, otrzymali pozytywne opinie kwalifikacyjne, mają istotny staż orzeczniczy i inne osiągnięcia.

Bez wyjaśnienia wyżej wskazanych okoliczności i stosownego uzasadnienia przez Radę dokonanego przez nią wyboru, nie można - w ramach kognicji przysługującej Sądowi Najwyższemu na etapie postępowania odwoławczego - rozstrzygnąć, czy ostatecznie zastosowane przez Radę kryteria oceny uczestników postępowania odpowiadają konstytucyjnym zasadom demokratycznego państwa prawa, równego traktowania i równego dostępu do służby publicznej, wyrażonym w art. 2, art. 32 ust. 1 i art. 60 Konstytucji RP (wyrok Sądu Najwyższego z 2 lipca 2015 r., III KRS 24/15, LEX nr 2008677).

Wobec powyższego, Sąd Najwyższy z mocy art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 44 ust. 3 ustawy o KRS orzekł jak w sentencji.

kc